8 Ιουνίου 2009

Περί ενεργείας της Θείας Χάριτος (Ομιλία του για την εορτή

στη

Με το γεγονός της Πεντηκοστής, πού κατήλθε το Άγιο Πνεύμα στα μέλη της Εκκλησίας, εκλείπει κάθε μορφη αδυναμίας από την ανθρώπινη φύση. Ο μέχρι τώρα αδύνατος άνθρωπος, ο όποιος ήταν παίγνιο του διαβόλου καί τού θανάτου, γίνεται ισχυρός ώστε να «πατη επάνω όφεων καί σκορπιών καί επί πάσαν;την δύναμιν του εχθρού». Η Χάρις πού μένει πάντοτε μαζί μας είναι «η επαγγελία τού Πατρός»;την οποία ο Κύριος

υπεσχέθη. Δεν τίθεται θέμα φόβου ούτε για τα πάθη, ούτε για την αμαρτία, ούτε για τις κακές μας συνήθειες, ούτε για τον σατανά, ούτε καί γι΄ αυτόν τον θάνατο, εφ΄ όσον μένει μαζί μας «εις τον αιώνα ο Παράκλητος, το Πνεύμα της αληθείας».

Αυτό πού μάς απασχολεί είναι, αν αυτός ο Παράκλητος ενεργη μέσα μας καί κατεργάζεται τον αγιασμό μας. Να πω ένα παράδειγμα για να γίνω πιο σαφής. Υποτίθεται ότι μάς έχουν δώσει ένα όπλο ισχυρό να αμυνόμαστε καί να πολεμάμε τους εχθρούς μας. Αν δεν λειτουργη αυτό το όπλο, τότε τι ωφελεί πού το κρατούμε; Πιστεύομε ότι μαζί μας είναι η θεία Χάρις, όπως μάς παραδίδει η Εκκλησία; Θα με ρωτούσε ίσως ένας και θα μου έλεγε. Αφού λοιπόν είναι έτσι, γιατί έχομε τόσες αδυναμίες; Γιατί μάς κατανικά η αμαρτία; Γιατί μάς κατατροπώνει ο σατανάς; Γιατί φοβόμαστε; Γιατί δειλιούμε; Γιατί οπισθοχωρούμε; Γιατί δεν προοδεύουμε; Ακριβώς αυτό το θέμα να το δούμε με ιδιαίτερη προσοχή. (περισσότερα...)